

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/139/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113207110
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6113207110.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270 proti odporkyňi V. J., M.. XX. XX. XXXX, Q. A. P. XXXX/XX, Q. Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, Advokátska kancelária Stropkov, Námestie SNP č. 7, o zaplatenie 555,17 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 370,17 Eur, spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 09. 09. 2011 až do zaplatenia, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd návrh vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Odporkyňa je p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 33,- Eur, v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd právo na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom doručeným súdu dňa 22. 03. 2013 žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 555,17 Eur s príslušenstvom.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že si je vedomá dlžnej sumy u navrhovateľa, avšak túto nemohla uhradiť z dôvodu zlej finančnej situácie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie Zmluvou o pripojení č. J. zo dňa XX. XX. XXXX a Zmluvou č. J. uzavretou XX. XX. XXXX. Na základe týchto zmlúv odporkyňa využívala služby navrhovateľa tak, že navrhovateľ jej vypožičal SIM kartu, ktorá jej umožňovala využívať telekomunikačné služby, ktoré prevádzkuje navrhovateľ. Na základe prvej zmluvy jej bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXXXX v účastníckom programe - Domáca linka a na základe druhej zmluvy jej bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXXXX.

Súčasťou týchto zmlúv sú aj dodatky k zmluvám o pripojení z tých istých dní. Zároveň súčasnej tejto zmluvy sú aj všeobecné podmienky.

Súd vo veci vykonal dokazovanie pokusom o pokonávku zo dňa 25. 08. 2011 z ktorej zistil, že odporkyňa dlhuje platby za poskytnuté elektronické komunikačné služby za mesiac apríl roku 2011 vo výške 308,66 Eur, za mesiac máj roku 2011 sumu 46,46 Eur, za mesiac jún roku 2011 sumu 14,05 Eur a za mesiac júl roku 2011 sumu 1,- Eur. Spolu celková pohľadávka za elektronické komunikačné služby predstavuje sumu 370,17 Eur.

Zároveň navrhovateľ preukazoval výšku pohľadávky za poskytnuté elektronické komunikačné služby pripojenými faktúrami č. XXXXXXXXXXXX S. R. XX. XX. XXXX na sumu 2,33 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX S. R. XX. XX. XXXX na sumu 7,72 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX S. R. XX. XX. XXXX na sumu 34,07 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX S. R. XX. XX. XXXX na sumu 4,- Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX S. R. XX. XX. XXXX na sumu 10,06 Eur a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX S. R.Ň. XX. XX. XXXX na sumu 308,66 Eur, spolu s faktúrou č. XXXXXXXXXXXX S. R. XX. XX. XXXX na sumu 2,33 Eur.

Zároveň sa navrhovateľ domáhal zaplata škody pozostávajúcej z rozdielu medzi predajnou cenou mobilných zariadení a akciovou cenou, kedy táto predajná cena pri prvej zmluve bola označená vo výške 60,- Eur, pričom akciová cena predstavovala 19,- Eur, rozdiel 41,- Eur a pri druhej zmluve predajná cena 150,- Eur, akciová cena 1,- Eur, rozdiel 149,- Eur. Na základe uvedeného sa potom navrhovateľ domáhal zaplata ceny za poskytnuté elektronické služby vo výške 370,17 Eur za obdobie od apríla do júna roku 2011 a náhrady škody vo výške 190,- Eur.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických telekomunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola platne uzatvorená zmluva o pripojení, podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. na základe ktorej navrhovateľ ako poskytovateľ služieb poskytol odporkyňi služby tak, ako si ich tento zvolil pri využívaní verejnej mobilnej telefónnej siete resp. pri využívaní komunikačnej služby cez pevné pripojenie a zaviazal sa uhrádzať cenu za poskytované služby určené podľa odpočtu poskytnutých služieb vyúčtovaných navrhovateľom vo forme daňového dokladu a to faktúry. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľ odporkyňi poskytoval tieto služby jednak verejnej mobilnej telefónnej sieti a jednak elektronickej komunikačnej služby cez pevné pripojenie na základe ktorej vznikla odporkyňi povinnosť uhrádzať cenu za poskytované služby, ktoré však za obdobie od apríla do júna roku 2011 neuhradila, z čoho jej vznikol dlh na zaplata týchto služieb vo výške 370,17 Eur.

Vzhľadom na uvedené preto súd návrhu navrhovateľa v tejto časti vyhovel a zaviazal odporkyňu na zaplata dlžnej sumy vo výške 370,17 Eur spolu s príslušenstvom a to úrokom z omeškania od 09. 09. 2011 až do zaplata vo výške 9,5 % ročne, keďže odporkyňa sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol ako nedôvodný, pričom uvádza, že výška žalovanej sumy predstavovala 190,- Eur a vznikla vo výške tak, ako bola dohodnutá zmluvná pokuta medzi účastníkmi konania. V tejto súvislosti súd poukazuje, že dojednaná zmluvná pokuta v dodatku k zmluve o pripojení je neprijateľnou zmluvnou podmienkou s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka a v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia súdom v rámci Slovenskej republiky, ktoré túto zmluvnú podmienku v svojich rozhodnutiach vyhlásili za neprijateľnú. Jedná sa o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod spis. 18Co 136/2010 zo dňa 09. 05. 2011, 2Co 137/2010 zo dňa 29. 06. 2011 resp. rovnaký právny názor

a výrok o neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní pod spis. zn. 16Co 288/2012 - 193 zo dňa 08. 11. 2012.

V danom prípade však navrhovateľ požadoval priznanie takejto sumy rovnajúcej sa výške dohodnutej zmluvnej pokuty z titulu náhrady škody.

V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka z ktorého vyplýva, že každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Zo skutkového vymedzenia návrhu navrhovateľa vyplýva, že v danom prípade sa domáha náhrady škody, pričom takýto nárok treba posudzovať v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V danej veci súd uvádza, že základným predpokladom vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je splnenie podmienok, ktoré musia byť dané kumulatívne a nesplnenie čo i len jednej z podmienok spôsobuje, že zodpovednosť za škodu nie je daná. V danom prípade týmito všeobecnými podmienkami sú protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinný súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodu a zavinenie.

Škodou sa rozumie taká ujma, ktorá musí nastať v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadrená v peniazoch. Navrhovateľ tvrdil, že mu porušením zmluvnej povinnosti odporkyne vznikla škoda, ktorá sa rovná rozdielu medzi trhovou cenou mobilných zariadení a jeho akciovou cenou. V danej súvislosti súd uvádza a vyjadruje názor, ktorý bol už v minulosti prezentovaný aj inými súdmi Slovenskej republiky (Okresný súd Revúca 6C 92/2012) z ktorého vyplýva, že za škodu nemožno považovať tú skutočnosť, že navrhovateľ predal odporkyni mobilné zariadenie za nižšiu ako skutočnú cenu, pričom takýto účel, ktorý sledoval navrhovateľ bolo možné dosiahnuť aj iným spôsobom, napríklad podmieneným právnym úkonom. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného zariadenia tak nie následkom tvrdeného avšak nepreukázaného protiprávneho úkonu odporkyne ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania. Takýto zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením svojho rozhodnutia v tom, ak sa nesplnenia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkynou vkladal. Protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože za tie mobilné zariadenia obdržal riadne dojednané kúpne ceny. Teda náhrada škody nemôže znamenať rozdiel medzi predajnou cenou mobilného zariadenia a skutočnou cenou tohto mobilného zariadenia tak, ako to tvrdil navrhovateľ. Jednalo sa o riadne dohodnutú kúpnu cenu, ktorá bola vyplatená a medzi účastníkmi táto okolnosť ani sporná nebola. Súd preto návrh navrhovateľa aj z tohto dôvodu zamietol ako nedôvodný.

Súd taktiež rozhodol o práve na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľ bol v spore v prevažnej miere úspešný voči odporkyni, ktorá v prevažnej miere úspešná nebola a preto navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 33,- Eur za zaplatený súdny poplatok, bez ktorého zaplatenia sa svojho nároku domáhať v súdnom konaní nemohol.

Súd zároveň nepriznal právo na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, pretože v danej konštatuje, že súd v rámci svojej činnosti z úradnej povinnosti zistil neprijateľnosť zmluvných podmienok ohľadne dohody o zmluvnej pokute a tvrdenia, ktoré poskytol vedľajší účastník na strane odporkyni vo svojich vyjadreniach boli len vo všeobecnej rovine s poukazom na rozhodnutia vnútroštátnych resp. medzinárodných súdov, ktoré sú vo všeobecnosti súdu známe a preto súd právo na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka nepriznal z dôvodu ich neúčelnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona 233/1995 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.